

**Valtiovarainvaliokunnan mietintö n:o 35 hallituksen esityksen
johdosta laiksi luottoverolain 2 ja 25 §:n muuttamisesta**

Eduskunta on 19 päivänä syyskuuta 1991 lähettänyt valtiovarainvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 67 laiksi luottoverolain 2 ja 25 §:n muuttamisesta.

Valtiovarainvaliokunnan asettamassa verojaostossa, joka on valmistellut mietinnön valiokuntaa varten, ovat olleet kuultavina ylijohtaja Lasse Arvela ja lainsäädäntöneuvos Tytti Noras valtiovarainministeriöstä, ylitarkastaja Jarmo Mattsson verohallituksesta, erityisasiantuntija Peter Nyberg Suomen Pankista, osastopäällikkö Erkki Kontkanen Suomen Pankkiyhdistyksestä, osastopäällikkö Pekka Heikkilä Säästöpankki-liitosta, lakimies Jouko Jormalainen Osuuspank-kien Keskusliitosta, osastopäällikkö Tero Honkavaara Teollisuuden Keskusliitosta, apulais-osastopäällikkö Hannele Ranta-Lassila Keskus-kauppakamarista, lakimies Antti Neimala Suomen Yrittäjien Keskusliitosta, toimitusjohtaja Tapio Vasara Pienteollisuuden Keskusliitosta sekä hallintojohtaja Jorma Heikkinen Vakuutusyhtiöiden Keskusliitosta.

Luottoverolain mukaan ulkomailta otetusta luotosta on suoritettava 0,5 prosenttia luottoveroa. Luottoveroa ei suoriteta luotosta, josta on suoritettava leimaveroa. Yksityishenkilöiden ja yksityishenkilöihin rinnastettavien yhteisöjen ulkomaista luotonottoa koskevat rajoitukset kumottiin 1 päivästä lokakuuta 1991.

Hallitus ehdottaa luottoverolakia muutettavaksi siten, että myös luonnollisten henkilöiden ottamista ulkomaisista luotoista perittäisiin 0,5

prosentin suuruinen luottovero. Lakia sovellettaisiin voimaantulopäivää seuraavan kalenterikuukauden ensimmäisenä päivänä ja sen jälkeen otettuihin luottoihin tai tehtyihin luottosopimuksiin.

Hallituksen esityksessä mainituista syistä ja saadun selvityksen perusteella valiokunta pitää lakiehdotusta tarpeellisena ja puoltaa sen hyväksymistä.

Valiokunta toteaa, että luottoihin kohdistuvat osin samankaltaisissa tapauksissa sovellettavat leimaverolain ja luottoverolain säännökset johtavat eriasteiseen verorasitukseen. Erityisen ongelmalliseksi tilanne muodostuu sen johdosta, ettei kaikissa tapauksissa voida varmuudella ennakoita, kumpaa lakia tullaan otettaviin luottoihin soveltamaan. Valiokunnan mielestä on pikaisesti uudelleen arvioitava leimaverotuksen ja luottoverotuksen muodostaman kokonaisuuden tarkoituksenmukaisuus ja pyrittävä yhdenmukaistamaan verojärjestelmiä tältä osin.

Valiokunta pitää tärkeänä, että verohallinto pyrkii käytettävissä olevilla keinoillaan yhdenmukaistamaan verotuskäytäntöä. Valiokunnan käsityksen mukaan verohallituksen olisi pikaisesti annettava mahdollisimman selvät ohjeet siitä, missä tapauksissa sovelletaan leimaverolain ja milloin luottoverolain säännöksiä.

Valiokunta kunnioittaen ehdottaa,

että lakiehdotus hyväksyttäisiin muuttamattomana.

Helsingissä 22 päivänä lokakuuta 1991

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Tenhiälä, varapuheenjohtaja Luttinen, jäsenet Heikkinen, Huuhtanen, Hämäläinen, Jokiniemi, Kallis,

Laaksonen, Lahti-Nuuttila, Louvo, Luukkainen, Mattila, Mäki-Hakola ja Tiuri sekä varajäsenet Alaranta, Apukka, Enestam, Linnainmaa ja Savela.

Vastalause

Samalla, kun yksityishenkilöt (luonnolliset henkilöt) saavat oikeuden ottaa ulkomaisia luottoja, hallitus esittää näiden luottojen panemista verolle. Verotus on perusteltua yhtenäisen käytännön mukaan, kun kerran kotimaisista luotoista peritään leimaveroa. Luottovero vastaa leimaveroa ja sitä on jo peritty yhteisöiltä ja elinkeinonharjoittajilta, joilla on jo tätä ennen ollut mahdollisuus ulkomaisiin luottoihin.

Ongelmana luottoveron suuruudessa on se, että kotimaisissa luotoissa leimaveron suuruus on 1,5 %, mutta hallitus esittää yksityishenkilöille nyt ulkomaisista luotoista 0,5 %:n luottoveroa. Mielestämme tilanne on tasapainoton. Kotimaisen ja ulkomaisen luoton verotuksen tulisi periaatteessa olla yhtä suuri.

Haluamme myös varoittaa siitä, että esimerkiksi alhaisempaan veroprosenttiin ja näennäisesti alhaisempaan korkoon viittaamalla pankit saattavat houkutella asiakkaita ulkomaisiin luottoihin ilman, että yksityishenkilöille selvitetään ulkomaiseen luottoon liittyvä valuuttariski ja kaikki käsittelykustannukset.

Ehdotammekin,

että perusteluissa lausuttaisiin:

”Valiokunta edellyttää, että kotimaisten luottojen leimavero ja ulkomaisten luottojen luottovero yhtenäistetään.”

Helsingissä 22 päivänä lokakuuta 1991

Asko Apukka

Timo Laaksonen